

staar tillige i nøje Forbindelse med den forandrede Ordning af disse Øvelser, der senere skal omtales, idet man ved en heldigere Anvendelse af den kortere Tid tør vente at gøre denne lige saa frugtbringende for Uddannelsen som den Tid, der nu anvendes.

De væsentligste af de for øvrigt i dette Afsnit foreslaede Ændringer vedrøre større eller mindre Forandringer i Tjenesteomgangen for de forskellige Vaaben og Korps samt for det til særlig Tjeneste bestemte Mandstaf.

Den Ordning, som ved Loven af 25de Juli 1880 blev fastslaaet for Fodfolkets Uddannelse, har vist sig i flere Henseender at være mindre tilfredsstillende. Navnlig lide der Mangler ved den stedfindende Rekrutuddannelse om Vinteren i et Novemberhold, ligesom det fremtræder som uheldigt, at Uddannelsen efter den bestaaende Turnus i længere Perioder lader Bataillons- og Kompagnichefer uden stadig tjenstlig Beseftigelse. Det vil være Rigsdagen bekendt, at det har været Genstand for Ministeriets Overvejelser, hvorledes der bedst kan raades Ved paa disse Mangler, samt at dette frembyder særlige Vanskeligheder, naar man ikke vil røkke ved den bestaaende Ordning af Genindkaldelserne ved Vaabnet. Man har derfor hidtil indskrænket sig til at foreslaa den lidet indgribende Forandring, at Novemberholdets Uddannelse, som nu foregaar ved den Bataillon, der har uddannet Aarets Aprilhold, henlægges til en af Regimentets andre Batailloner, en Foranstaltning, som vilde være uden pekuniære Følger og ikke kunde fremkalde Ulemper, men paa den anden Side ogsaa kun i ringe Grad vilde afhjælpe de forhaandenværende Mangler. Naar Ministeriet ikke denne Gang har troet at burde blive staaende ved dette Forslag, da hidrører dette ikke blot fra, at der i de senere Aar i Vaabnet har gjort sig en stærk Stemning gældende for mere gennemgribende Forandringer, men ogsaa fra, at det i Udtalelser fra Vaabnets Generalinspektør er fremhævet, at de nugældende Bestemmelser have udøvet og navnlig ved fortsat Anvendelse vilde udøve en alt andet end gavnlig Indflydelse paa Befalingsmændenes Brugbarhed, hvilket i Tidens Løb kunde blive skæbnsvangert for Vaabnets Kampdygtighed. Den her foreslaede Ordning er nærmest stemmende med et Forslag, der i Sommeren 1887 fremkom fra en under Generalinspektøren for Fodfolket nedsat Kommission, og som har fundet de senere Generalinspektørers Tilslutning.

Hovedantenen mod den bestaaende Ordning er, som nævnt, at Kontinuiteten i Uddannelsen for stærkt brydes ved den nuværende Turnus, jaaledes at der for en Del

af Befalingsmændene fremkommer alt for lange Uvirkningsperioder. Denne Ulempe kan kun formindskes ved at fordele den til Fodfolket aarlig udfkrebne Rekrutmasse til et større Antal Batailloner; men man er her ved stærkt begrænset, naar man ikke vil give Slip paa den meget væsentlige eller rettere den væsentligste Fordel, som Ordningen af 1867 bragte Fodfolket, nemlig at der tildeles hver Rekrutbataillon et saa stort Antal Mand, at Uddannelsen i den 6 Maaneders samlede Skoletid kan gennemgaa alle Stadier — som Enkeltmand, i Troop, Kompagni og Bataillon. Det kan fremdeles anses for utvivlsomt, at man ved at fordele Rekrutmassen til et saa stort Antal Kompagnier, at hvert enkelt af disse ikke erholdt den for Manøvrering tilstrækkelige Styrke, vilde forsejle det Maal, man ønsker at naa, nemlig at give Kompagni- og Bataillonschefer en fuldligere Beseftigelse; thi disses personlige Deltagelse i Øvelserne vil meget være afhængig af, om der herved anvendes dem en passende Virksomhed, hvilket Erfaringer fra Novemberholdets Uddannelse noksom have godtgjort. Naar dette haves for Øje og naar Hensyn tages til, at den ved Fodfolket aarlig mødende Rekrutstyrke ikke i en nærmere Fremtid tør paaregnes at ville overstige ca. 6,000 Mand, kan det for Tiden ikke anses tilraadeligt at fordele Rekrutterne til et større Antal end 15 Batailloner, hvorved enhver af disse vil modtage en Styrke af ca. 400 Mand.

Hvad dernæst det nuværende Novemberhold angaar, da lider dets første soldatermæssige Uddannelse i høj Grad under den Ulempe, at det 6 Uger efter Mødet maa overtage al foresaldende Vagt-, Arbejds- og Ordnonanstjeneste, der bliver langt mere følelig for den lille Styrke end den tilsvarende Tjeneste om Sommeren for de større Aprilhold. Under saadanne Omstændigheder faar det lærte ikke Tid til at sætne sig, og der kan ingen lyndertlige Fremstridt gøres i Vinterperioden. Naar den menige af Novemberholdet dog ved Hjemsendelsen efter 11 Maaneders uafbrudt Tjeneste maa siges at være forholdsvis godt uddannet, er dette hovedsagelig et Resultat af de sidste 4—5 Maaneders Sommeruddannelse. Langt mindre forderveligt vilde de nævnte Afbrudelser virke, naar den første samlede Uddannelse har kunnet gennemføres uforstyrret, og man har derfor, som ogsaa for at opnaa den ovenangivne Styrke af 400 Mand pr. Rekrutbataillon, foreslaet at vende tilbage til den tidligere Ordning fra 1867—80 ved at lade alt det til Aarets Udskrivning hørende Mandstaf af Fodfolket samtidig møde til Uddannelse ved Afdelingerne.